

UZASADNIENIE

Wprowadzenie

Celem projektowanej ustawy jest wprowadzenie podstaw prawnych dla funkcjonowania rozwiązań usprawniających oraz rozwijających funkcjonowanie e-administracji, w zakresie dostarczania obywatelom usług cyfrowych. Intensywny proces transformacji cyfrowej polskiej administracji wymaga dostosowania otoczenia prawnego do dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości. W 2008 r. została wdrożona platforma ePUAP i istnieje potrzeba jej ciągłej modernizacji, jak również innych systemów służących do zapewniania nowoczesnych e-usług obywatelom. Zaproponowane rozwiązania pozwolą zintensyfikować rozwój usług wprowadzając nowy dokument strategiczny oraz nowe podstawy prawne udostępniania e-usług.

Ustawy zmieniane w projekcie

Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, ustawę z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych, ustawę z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, ustawę z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, ustawę z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych oraz ustawę z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel.

Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami oraz ustawa z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych

Dotychczasowe świadectwo uprawnień rzeczoznawcy majątkowego może być wydawane według obecnie obowiązującego wzoru nie dłużej niż 5 lat do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych, czyli maksymalnie do dnia 11 lipca 2024 r. (art. 73 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych). W związku z powyższym zdecydowano, że nowe świadectwo powinno mieć formę dwustronnej spersonalizowanej karty identyfikacyjnej. Jednocześnie, mając na uwadze postępujący rozwój cyfryzacji wszelkiego rodzaju usług, w ramach modyfikacji wzoru świadectwa przewidziano również możliwość wydania tego dokumentu, w postaci dokumentu mobilnego obsługiwanego przy użyciu usługi udostępnianej w aplikacji mobilnej mObywatel. Opracowanie nowego wzoru świadectwa oraz umożliwienie udostępnienia tego dokumentu w aplikacji mObywatel wymaga jednak stworzenia na gruncie ustawowym podstaw prawnych do tego rodzaju działań.

W tym celu zaproponowano zmianę art. 192 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami regulującego kwestie wydawania świadectw nadania uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości.

Ponadto uwzględniając fakt, że jednym z elementów świadectwa nadania uprawnień jest fotografia rzeczoznawcy majątkowego i równocześnie mając na względzie, że w wersji elektronicznej świadectwa w aplikacji mObywatel zawarta będzie fotografia pobrana z Rejestru Dowodów Osobistych (RDO), zaproponowano, aby analogiczne zdjęcie zamieszczane było również na wersji fizycznej świadectwa. Zaproponowane rozwiązanie będzie korzystne dla rzeczoznawców majątkowych, bowiem wyeliminuje koszty związane z potrzebą zrobienia oddzielnej fotografii, a zarazem dokument „fizyczny” będzie jednorodny wizualnie z jego postacią mobilną. Proponowany sposób pozyskiwania fotografii koresponduje przy tym z tendencją pozyskiwania danych, które są dostępne w jednym rejestrze publicznym na potrzeby innego systemu bezpośrednio z tego rejestru, tak aby obywatel nie musiał przekazywać kilka razy tych samych informacji danych organom administracji (tzw. zasada jednego źródła danych).

Zaproponowano rozszerzenie delegacji ustawowej sformułowanej w art. 197 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, w zakresie pkt 3, umożliwiając określenie w drodze rozporządzenia wzorów dokumentów związanych z nadaniem uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości, w szczególności świadectwa nadania tych uprawnień, a także warunków i trybu wydawania tych dokumentów. Ta zmiana wymaga dodatkowo wprowadzenia przepisu przejściowego rozstrzygającego o zachowaniu w mocy dotychczasowego aktu wykonawczego wydawanego na podstawie ww. przepisu.

Wdrożenie nowego wzoru świadectwa nadania uprawnień zawodowych, w tym także pobierania fotografii rzeczoznawcy majątkowego z RDO oraz udostępniania tego dokumentu w aplikacji mObywatel powinno nastąpić z dniem 12 lipca 2024 r., czyli, tak jak wskazano powyżej, od dnia następującego po dniu, do którego możliwe jest wydawanie dokumentów publicznych trzeciej kategorii w obecnej formie.

Ustawa z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych – udostępnianie wizerunku w celu przeciwdziałania kradzieży tożsamości

W ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych proponuje się wprowadzenie zmian, których głównym celem jest podniesienie skuteczności oraz bezpieczeństwa procesów ustalania tożsamości osób fizycznych przez zapewnienie warunków pozwalających na

uzupełnienia tych procesów o weryfikację wizerunku twarzy osoby fizycznej z wizerunkiem tej osoby przechowywanym w Rejestrze Dowodów Osobistych (RDO).

Konsultacje przeprowadzone w ramach procesu legislacyjnego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z rozwojem e-administracji (UD372) z dostawcami usług świadczonych w sektorze prywatnym prowadzą do konkluzji, że zapewnienie dostępu do danej biometrycznej, jaką stanowi wizerunek osoby fizycznej przechowywany w RDO, wpłynie pozytywnie na uszczelnienie procedur ustalania tożsamości osób fizycznych, co w rezultacie przełoży się na znaczne ograniczenie liczby wyłudzeń, które mają miejsce szczególnie w sektorze finansowym. Zgodnie z ustaleniami proceder tzw. „kradzieży tożsamości” realizowany jest głównie z wykorzystaniem imitacji dowodów osobistych. W takich przypadkach sfałszowany dokument zawiera zdjęcie sprawcy oraz dane ofiary, pod którą podszywa się sprawca. Wobec powyższego sama weryfikacja danych zawartych w okazywanym dowodzie osobistym, a w niektórych przypadkach także zabezpieczeń fizycznych takiego dokumentu, może prowadzić usługodawcę do fałszywego przekonania o prawdziwości okazywanego dokumentu. Zapewnienie usługodawcom możliwości weryfikacji, oprócz danych jakie zawiera dowód osobisty, także zdjęcia jakie zawiera autentyczny dokument, znacząco wpłynie na ukrócenie wyżej opisanego procederu.

W projekcie proponuje się przyjęcie dwustopniowego modelu dostępu usługodawcy do wizerunku twarzy. Zgodnie z przyjętymi założeniami, w pierwszym kroku usługodawca będzie musiał uzyskać pozytywny wynik weryfikacji danych zawartych w weryfikowanym dowodzie osobistym. Weryfikacja ta będzie odbywała się przy użyciu usługi sieciowej, udostępnianej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, która funkcjonuje już obecnie na podstawie aktualnych przepisów zmienianej ustawy. Usługodawca ubiegający się o dostęp do wizerunku twarzy będzie musiał uprzednio uzyskać pozytywną decyzję ministra właściwego do spraw informatyzacji warunkującą uzyskanie dostępu do danych zgromadzonych w RDO, w trybie weryfikacji danych, za pośrednictwem ww. usługi sieciowej. Dopiero po potwierdzeniu istnienia dowodu osobistego w wyżej opisany sposób, usługodawca będzie miał zapewnioną możliwość weryfikacji fotografii posiadacza dowodu osobistego, przechowywanej w RDO, przy użyciu usługi sieciowej udostępnionej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, w trybie pełnej teletransmisji.

Katalog podmiotów, którym zapewniony zostanie dostęp do wizerunku twarzy, określono przez pryzmat wykonywanych zadań i czynności, w których niezbędna jest skuteczna weryfikacja tożsamości klienta. Jednocześnie, niezależnie od zakresu wykonywanych zadań,

podmiot ubiegający się o dostęp do wizerunku twarzy będzie musiał wykazać konieczność weryfikacji tożsamości klienta w oparciu o fotografię. Tym samym posiadanie przez usługodawcę wyłącznie dostępu do danych zgromadzonych w RDO w drodze weryfikacji nie będzie stanowiło automatycznej przepustki do dostępu do wizerunku posiadacza dowodu osobistego.

W ramach dalszych zmian w art. 68 ustawy dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych, proponuje się dodanie ust. 1b dotyczącego udostępniania, w przypadku negatywnej weryfikacji dowodu osobistego, raportu niezgodności danych. Raport niezgodności danych ma zapewnić sprawną obsługę klienta przez podmiot komercyjny np. bank oraz ją przyspieszyć, a także ograniczyć konieczność wizyty klienta banku w urzędzie w celu weryfikacji zapisu danych osoby widniejącej w wydany jej dowodzie osobistym. Obecnie, jak również sygnalizuje Związek Banków Polskich, proces weryfikacji pomimo posługiwania się przez klienta ważnym dokumentem sprawia trudności i odbija się negatywnie na kliencie, w szczególności w przypadku występowania w danych osoby znaków diakrytycznych. Brak informacji, że negatywna weryfikacja spowodowana jest wadliwym wskazaniem określonej kategorii danych często powoduje odesłanie klienta do urzędu w celu wyjaśnienia sprawy i weryfikacji zapisów danych osoby widniejącej w rejestrze państwowym. Niejednokrotnie są to również zwykłe omyłki i literówki podczas wpisywania danych, które również powodują odesłanie klienta do urzędu. Problem ten jest obserwowany również z poziomu urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji, który w odpowiedzi na indywidualne zapytania osób fizycznych kierowane do niej bezpośrednio sprawdza sposób wprowadzenia zapytania przez podmioty weryfikujące. Sytuacje te dotyczą często spraw ważnych z punktu widzenia np. prowadzonej działalności gospodarczej i dokonywanych w jej ramach operacji finansowych, gdzie istotny jest czas obsługi zlecenia.

Rozszerzenie raportu weryfikacji o wskazanie, która z danych jest niezgodna, mieści się zatem w realizacji celu w jakim każdorazowo podmiot wnioskuje o weryfikację, jak również znajduje się w ramach celu, któremu służy ten tryb udostępniania. Tryb weryfikacji (ograniczonej teletransmisji) polega przede wszystkim na ustaleniu, czy dowód osobisty o wskazanym zakresie danych istnieje, czy też nie. Nie ma jednak przeszkód, aby podmiot weryfikujący, który co należy podkreślić, na mocy decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, jest do tego uprawniony, uzyskał również informację, która konkretnie dana jest niezgodna. Nadal nie jest to bowiem udostępnienie tej danej, a jedynie wskazanie, która z nich jest nieprawidłowa. W dalszym ciągu podmiot taki po uzyskaniu

raportu niezgodności powinien podchodzić ostrożnie co do legalności tak zweryfikowanego dowodu osobistego. Celem nowelizacji jest przede wszystkim wsparcie podmiotów sektora prywatnego w prowadzonej przez nie działalności, tak aby podmioty te mogły wywiązywać się z ustawowo nałożonych na nie obowiązków, w tym weryfikować dane swoich klientów. Uzyskanie takiego raportu daje im dodatkowo możliwość zweryfikowania po swojej stronie, czy aby wszystkie dane zostały wpisane poprawnie i czy nie należy ich ponownie uzupełnić i zweryfikować, bez narażania klienta na niepotrzebne nieprzyjemności.

Ustawa z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne

W projekcie przewidziano wprowadzenie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do opracowania dokumentu strategicznego, którego celem będzie określenie kierunków procesu informatyzacji państwa, mając na uwadze:

- potrzebę przygotowania kompleksowego i długoterminowego dokumentu o charakterze strategicznym, który zapewniłby wieloletnią perspektywę rozwoju procesu informatyzacji państwa,
- efektywność i celowość wydatkowania środków z budżetu państwa oraz funduszy europejskich na działania w obszarze cyfryzacji.

Strategia uwzględni dotychczas zrealizowane działania oraz poziom zastosowania nowoczesnych technologii w administracji publicznej na rzecz obywateli, weźmie pod uwagę założenia komplementarnych dokumentów strategicznych i programowych rządu w tym obszarze. Strategia zastąpi Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa, a zakresem przedmiotowym obejmie działania będące w zakresie kompetencji Rady Ministrów. Dokument będzie miał charakter strategiczny, natomiast nie będzie stanowił strategii rozwoju w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Dokument ten będzie przyjmowany na mocy ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (podobnie jak w przypadku przyjęcia strategii cyberbezpieczeństwa na mocy ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa). Dokument, o którym mowa, będzie obejmował okres wykraczający poza dotychczas przyjęte strategie rozwoju, co jest konieczne z uwagi na potrzebę dobrego planowania, spójności i ciągłości procesów cyfrowych państwa, które z uwagi na wieloletnią perspektywę budowania Architektury Informacyjnej Państwa wymagają koordynacji ministra właściwego do spraw informatyzacji. W proces przygotowania i realizacji założeń strategii

zaangażowane zostaną pozostałe ministerstwa, w celu zapewnienia harmonizacji i komplementarności realizowanych i planowanych działań na rzecz interesariuszy procesu informatyzacji państwa, w tym administracji publicznej. Strategia będzie również stanowiła podstawę do określenia sposobów i zasad współpracy wewnątrz administracji rządowej oraz z pozostałymi interesariuszami cyfryzacji państwa, w tym jednostkami samorządu terytorialnego.

Zmiany dotyczą również uprawnienia ministra właściwego do spraw informatyzacji do udostępniania usług online oraz zbiorczych usług online przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych ministra oraz publicznej aplikacji mobilnej, w celu wykonywania zadań publicznych zarówno przez ministra jak też przez inne podmioty publiczne. W skład tych usług wchodzi zarządzanie skrzynką doręczeń, w rozumieniu z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, dostępem do konta ePUAP oraz udzielaniem i dostępem do pełnomocnictw gromadzonych w Rejestrze Pełnomocnictw Elektronicznych. Zgodnie z projektowanymi przepisami usługi online mogą być dostosowane do potrzeb użytkownika na podstawie jego danych, a szczególnie danych osobowych użytkownika oraz danych dotyczących sytuacji prawnej tego użytkownika lub praw mu przysługujących, umożliwiających identyfikację rzeczy związanej z tym użytkownikiem pobranych z rejestrów publicznych lub systemów teleinformatycznych podmiotów publicznych. Nowelizacja obejmuje przyznanie ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji uprawnienia do otrzymywania danych niezbędnych do udostępniania usług online w tym danych osobowych użytkownika oraz danych dotyczących jego sytuacji prawnej lub praw mu przysługujących oraz danych dotyczące wierzytelności. Proponowane przepisy określają warunki uwierzytelnienia użytkownika jakie są wymagane w celu korzystania z usług online oraz cechy systemu teleinformatycznego wykorzystywanego do udostępniania usług online. Wprowadzona została również możliwość zawierania przez ministra właściwego do spraw informatyzacji porozumień z podmiotami publicznymi określających sposób, zakres i tryb udostępniania danych i usług online. Zakres przekazywanych danych wynika z rodzaju usługi jaka będzie udostępniana, a zatem nie jest możliwe precyzyjne wskazanie o jakie konkretnie przekazywane dane osobowe chodzi, gdyż w zależności od udostępnianej usługi będą one ulegały zmianie. Dane te przekazywane są w trybie wymiany informacji między systemami teleinformatycznymi ministra właściwego do spraw informatyzacji a systemem teleinformatycznym podmiotu, na rzecz którego realizowana jest ta usługa, w zakresie niezbędnym do jej realizacji i nie zachodzi potrzeba wskazywania technicznych aspektów ich przekazywania w normach prawnych. Z

uwagi na fakt, iż udostępnianie ogólnych warunków jest fakultatywne, w opinii projektodawcy nie zachodzi potrzeba wskazywania trybu ich określania.

Celem nowelizacji jest również umocowanie Rejestru Pełnomocnictw Elektronicznych, którego przeznaczeniem jest gromadzenie informacji o pełnomocnictwach udzielanych między osobami fizycznymi posiadającymi numer PESEL. W zakresie pełnomocnictw elektronicznych rejestr ten będzie rejestrem referencyjnym dla innych systemów administracji publicznej. Wprowadzenie rejestru sankcjonuje również możliwość posługiwania się odpisem danych o pełnomocnictwie elektronicznym, przechowywanym w ramach tego rejestru. Rejestr będzie udostępniał usługę weryfikacji danych o pełnomocnictwie elektronicznym. Z punktu widzenia obywatela, wprowadzany rejestr pozwoli na zarządzanie wszystkimi pełnomocnictwami elektronicznymi z poziomu jednego punktu dostępu oraz zagwarantuje mu pewność honorowania takiego pełnomocnictwa, jeśli taka możliwość będzie prawnie przewidziana. Minister właściwy do spraw informatyzacji na wniosek operatora pocztowego zapewni również możliwość udzielania elektronicznych pełnomocnictw pocztowych. Treść pełnomocnictwa ustalana będzie zgodnie z art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe. Do uwierzytelniania pełnomocnictwa pocztowego stosuje się ustawę z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

Zaproponowana regulacja w zakresie pełnomocnictw elektronicznych nie obejmuje swoim zasięgiem kwestii dotyczących pełnomocnictw w prawie podatkowym. Prawo podatkowe posiada bowiem odrębne uregulowania, tj. w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa zostały określone rodzaje i forma, sposób składania oraz rejestr pełnomocnictw etc.

Wprowadzone w zakresie pełnomocnictw elektronicznych zmiany nie modyfikują ani nie wpływają na formę udzielenia i odwołania pełnomocnictwa, rodzaj oraz zakresu stosowania przepisów Kodeksu cywilnego do pełnomocnictw elektronicznych, bowiem to te przepisy określają, kiedy, jakiego rodzaju oraz w jakiej formie może być udzielone oraz odwołane pełnomocnictwo. Pełnomocnictwo elektroniczne może być zastosowane tylko wówczas, gdy przepisy Kodeksu cywilnego umożliwiają zastosowanie takiego pełnomocnictwa w takiej formie, a odwołanie tego pełnomocnictwa będzie możliwe w przypadku i na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

Ustawa z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności

Zmiany zaproponowane w ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2022 r. poz. 1191 oraz z 2023 r. poz. 497, 1394 i 1941) mają na celu ich dostosowanie do obowiązujących przepisów dotyczących używania certyfikatów określonych w ustawie z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz. U. poz. 1234).

Ustawa z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe

W ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe wprowadzono zmiany dotyczące możliwości udzielania elektronicznych pełnomocnictw pocztowych. Zagadnienie zostało szerzej opisane w akapicie dotyczącym zmian w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Ustawa z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych

Na podstawie art. 155 ust. 10 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych w dniu 29 maja 2023 r. został ogłoszony komunikat Ministra Cyfryzacji w sprawie określenia terminu wdrożenia rozwiązań technicznych niezbędnych do doręczania korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego lub publicznej usługi hybrydowej oraz udostępnienia w systemie teleinformatycznym punktu dostępu do usług rejestrowanego doręczenia elektronicznego w ruchu transgranicznym (Dz. U. poz. 1077) wskazujący termin wejścia w życie obowiązku stosowania doręczeń elektronicznych przez podmioty wskazane w ustawie o doręczeniach elektronicznych. Dzień ten został wskazany na 10 grudnia 2023 r. Dnia 23 listopada 2023 r. został ogłoszony komunikat Ministra Cyfryzacji z dnia 22 listopada 2023 r. zmieniający komunikat w sprawie określenia terminu wdrożenia rozwiązań technicznych niezbędnych do doręczania korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego lub publicznej usługi hybrydowej oraz udostępnienia w systemie teleinformatycznym punktu dostępu do usług rejestrowanego doręczenia elektronicznego w ruchu transgranicznym (Dz. U. poz. 2540), w którym nowy termin ustalono na 30 grudnia 2023 r.

Zgodnie z art. 155 ust. 11 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych termin ten nie może być późniejszy niż 1 stycznia 2024 r.

W ostatnim czasie do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji spłynęło wiele wniosków od organizacji zrzeszających podmioty publiczne, zawody zaufania publicznego oraz innych, na które ustawa nakłada obowiązek podłączenia do systemu e-doręczeń dotyczących konieczności przesunięcia terminu wdrożenia obowiązku stosowania

doręczeń elektronicznych, gdyż czas na wdrożenie nowego rozwiązania w zakresie prowadzenia korespondencji okazał się niewystarczający dla podmiotów.

Samorządowcy zwrócili również uwagę na to, że termin wejścia w życie obowiązku korzystania z doręczeń elektronicznych przypada tuż przed dużą wysyłką realizowaną w jednostkach samorządu terytorialnego – tj. obowiązkiem wysłania, w pierwszych tygodniach każdego roku, decyzji ustalających wymiar podatku od nieruchomości. Jest to duże przedsięwzięcie organizacyjne w gminach, które wysyłają w tym okresie 50% korespondencji wysyłanej przez cały rok.

Wdrożenie doręczeń elektronicznych wymaga więcej czasu. Oprócz integracji pod względem technicznym (zintegrowanie doręczeń elektronicznych z systemem kancelaryjnym) należy wprowadzić zmiany organizacyjne, w tym dokonać przeglądu wewnętrznych procedur w zakresie prowadzenia korespondencji, przeanalizować przepisy, przeszkolić pracowników.

W odpowiedzi na postulaty środowisk zrzeszających podmioty zobowiązane do stosowania doręczeń elektronicznych została podjęta decyzja o przesunięciu terminu wejścia w życie obowiązku stosowania doręczeń elektronicznych na termin późniejszy, jednak nie później niż 1 stycznia 2025 r. Dokładny termin zostanie wskazany w komunikacie, który zostanie wydany co najmniej 90 dni przed tym terminem.

Dodatkowo minister właściwy do spraw informatyzacji planuje również wdrożenie we współpracy z operatorem wyznaczonym funkcjonalności i zmian w systemie, które zapewnią sprawniejszą obsługę korespondencji, szczególnie w podmiotach publicznych, w tym: funkcjonalność pozwalającą na masowe wysyłanie wiadomości do wielu adresatów, masową archiwizację wiadomości w skrzynce doręczeń czy zwiększenie możliwości do wysyłania wielkości załączników za pośrednictwem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego.

Celem ministra właściwego do spraw informatyzacji jest zapewnienie bezpiecznej i w pełni elektronicznej, rejestrowanej korespondencji w administracji publicznej, a docelowo w całej gospodarce. Dlatego też dąży się do zapewnienia powszechnego wykorzystania doręczeń elektronicznych jako usługi bezpiecznej i zgodnej z europejskim rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającego dyrektywę 1999/93/WE. Wdrożenie nowego rozwiązania na tak dużą skalę – wszystkie podmioty publicznej, zawody zaufania publicznego, przedsiębiorcy

wpisani do CEIDG oraz podmioty wpisane do KRS – jest procesem, który musi następować stopniowo i odbywać się równolegle z działaniami informacyjnymi (tj. upowszechnienie podstawowej wiedzy nt. nowego rozwiązania) oraz działaniami promocyjnymi (przedstawienie korzyści z nowego rozwiązania).

Ustawa z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel

Zmiana ma na celu doprecyzowanie organu odpowiedzialnego, za przechowywanie i archiwizację danych lub dokumentów związanych z procesami potwierdzania tożsamości użytkowników aplikacji mObywatel, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel. Dostarczenie, w ramach systemu mObywatel, rozwiązania umożliwiającego potwierdzanie tożsamości zapewni minister właściwy do spraw informatyzacji. Dlatego przechowywanie danych lub dokumentów elektronicznych wytworzonych w trakcie tego procesu, powinno odbywać się tylko po stronie systemu mObywatel. Aby ograniczyć obowiązki organów gminy związane z przechowywaniem danych i dokumentów elektronicznych, proces ten w całości obsłuży minister właściwy do spraw informatyzacji.

Ponadto zasadnie jest, aby uregulować procedurę uzyskania danych lub dokumentów elektronicznych przechowywanych i archiwizowanych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji przez osoby wnioskujące, tak aby zapewnić bezpieczeństwo tych danych.

W celu zwiększenia dostępności usług umożliwiających przeprowadzenie weryfikacji kryptograficznej, o której mowa w art. 19 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel, uzasadnione jest rozszerzenie zbioru narzędzi do weryfikacji o usługę online, tj. weryfikator w wersji webowej. Nowa usługa online będzie umożliwiała w pierwszej kolejności przeprowadzenie weryfikacji kryptograficznej dokumentu mObywatel (funkcjonującego pod biznesową nazwą „mDowód”). W tym modelu osoba weryfikująca nie będzie potrzebowała telefonu. Z uwagi na charakter tej usługi online uzasadnione jest, aby weryfikacja kolejnych dokumentów mobilnych, w ramach takiej usługi online, była dostarczana sukcesywnie w zależności od potrzeb zgłaszanych przez weryfikujących oraz użytkowników aplikacji mObywatel.

Przepisy o wejściu w życie

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 i art. 3 pkt 4 w zakresie art. 19ab ust. 1 pkt 3 i art. 19ac, które w które wychodzą w życie z dniem określonym w komunikacie, o którym mowa w art. 11;

- 2) art. 2 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem określonym w komunikacie, o którym mowa w art. 12;
- 3) art. 3 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.;
- 4) art. 4 pkt 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem określonym w komunikacie, o którym mowa w art. 13;
- 5) art. 7, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

W związku z potrzebą pilnego wprowadzenia projektowanych rozwiązania oraz jego znaczeniem dla gospodarki, zdecydowano się skorzystać z przewidzianej w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) możliwości skrócenia *vacatio legis*. Zgodnie z ww. przepisem w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym.

Informacje dodatkowe

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. Ponadto, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projektowane regulacje nie stoją w sprzeczności z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.